

- 15) Edellyttääkö perusoikeuskirjan 47 artiklan tehokas vaikutus, että nyt kyseessä olevan kaltaisessa prosessuaalisessa tilanteessa hallintotuomioistuin, joka käsittelee jäsenvaltion veronviranomaisen hallintopäätöksestä tehdyn valituksen, voi tutkia sellaisten todistelukeinojen hankkimisen laillisuuden, jotka on kerätty salaa ja rikosasian käsittelyä varten rikosoikeudellisen menettelyn yhteydessä silloin, kun verovelvollinen, jota vastaan on samanaikaisesti vireillä rikosprosessi, ei voinut tuntea näitä asiakirjoja eikä riitauttaa niiden laillisuutta tuomioistuimessa?
- 16) Kun myös kuudes kysymys otetaan huomioon, onko hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla annettua neuvoston asetusta N:o 904/2010⁽²⁾ erityisesti sen seitsemännen perustelukappaleen – jossa todetaan, että maksettavan veron kantamiseksi jäsenvaltioiden on oltava yhteistyössä sen varmistamiseksi, että arvonlisäverotus toimitetaan oikein, ja että sen vuoksi niiden on paitsi valvottava, että niiden alueella toimitettava veronkanto suoritetaan oikein, myös tarjottava apua muille jäsenvaltioille sen varmistamiseksi, että niiden omalla alueella harjoitettavaan toimintaan liittyvä mutta toisessa jäsenvaltiossa kannettavaa veroa sovelletaan moitteettomasti – valossa tulkittava siten, että nyt esillä olevan kaltaisessa tilanteessa jäsenvaltion veroviranomaisilla on velvollisuus kääntyä sen jäsenvaltion veroviranomaisten puoleen, jossa verotarkastuksen alaisena ollut verovelvollinen noudatti veronmaksuvelvollisuuttaan?
- 17) Jos 16. kysymykseen vastataan myöntävästi, miten jäsenvaltion veroviranomaisen hallintopäätöstä tutkivan tuomioistuimen on tällä perusteella toimittava – 14. kysymyksessä todettu huomioon ottaen – mainitun hallintopäätöksen menettelyllisen virheen vuoksi, toisin sanoen, kun jäsenvaltion viranomaisen pyyntö ja tietojen keruussa tapahtunut laiminlyönti on riitautettu ja todettu?

⁽¹⁾ EUVL L 347, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 268, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 15.9.2014 –
Fazenda Pública v. Beiragás – Companhia de Gás das Beiras SA**

(Asia C-423/14)

(2014/C 439/26)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supremo Tribunal Administrativo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Fazenda Pública

Vastapuoli: Beiragás – Companhia de Gás das Beiras SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin oikeuden ja erityisesti direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 78 artiklan a alakohdan vastaista se, että [– –] kaasunjakelijan maksama maankäyttömaksu vyörytetään loppukäyttäjälle saman määräisenä ja erillisenä suhteessa hintaan, jonka tämä maksaa käyttämästään kaasusta, eli siten, ettei sitä sisällytetä tähän hintaan?

Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, esitetään vielä seuraava kysymys:

- 2) Onko unionin oikeuden ja erityisesti direktiivin 2006/112/EY 73–79 artiklan vastaista se, että [– –] kaasunjakelijan maksaman maankäyttömaksun, joka vyörytetään loppukäyttäjälle saman määräisenä ja erillisenä suhteessa hintaan, jonka tämä maksaa käyttämästään kaasusta, ei katsota kuuluvan veron perusteeseen?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).